

דף קט.

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ז
עיינ לעיל דף קח: עין משפט א

עין משפט ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"י

הַעֲלֵה אִיכָר שְׂאִין בּוֹ כְּזֵית בָּשָׂר וְהָיָה הָעֶצֶם מְשֻׁלֵּמוֹ
לְכִזֵּית חֵיב ^ק. מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְחַבֵּר. הָיָה מְלַח מְשֻׁלֵּמוֹ
לְכִזֵּית הָרִי זֶה סִפֵּק לְפִיכָף אֵינוֹ לוֹקָה. וְעוֹלָה וְאִימורֶיהָ
מִצְטָרְפִין לְכִזֵּית:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ג

מִכָּאן אָמְרוּ הַזּוֹרֵק אֶת הַדָּם ^ר אוֹ הַמְקַטֵּיר אִיכָרֵי עוֹלָה
אוֹ אִימורֵין אוֹ קֹמֶץ אוֹ לְבוֹנָה אוֹ קְטֹרֶת אוֹ מְנַחַת כֹּהֲנִים
אוֹ מְנַחַת נְסֻכִים אוֹ הַמְנַסֵּךְ שְׁלֹשָׁה לוֹגֵין יֵין אוֹ מֵים
בַּחוּץ חֵיב שְׁנֵאמַר 'לֹא יִבְיָאֲנוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ' כֹּל הַמֵּתְקַבֵּל
בְּפָנִים חֵיבִין עָלָיו בַּחוּץ:

^ק. כסף משנה: העלה אבר שאין בו כזית בשר והיה העצם משלימו לכזית חייב. שם (דף ק"ז) פלוגתא דר"י ור"ל ופסק כר"י. ומ"ש היה מלח משלימו לכזית וכו'. שם (דף ק"ח) בעיא דלא איפשיטא. ומ"ש ועולה ואימוריה מצטרפין לכזית. משנה שם (דף ק"ט) המעלה כזית מן העולה ומן האימורים בחוץ חייב:

^ר. כסף משנה: מכאן אמרו הזורק את הדם. בפרק קמא דזבחים (דף ד':) מה לזביחה וזריקה שכן עבודה וחייבין עליה בחוץ. ומה שכתב או המקטיר איברי עולה או אימורין או קומץ או לבונה או קטרות או מנחת כהנים או מנחת נסכים. משנה בפרק השוחט ומעלה (דף ק"ט:). ומ"ש או המנסך ג' לוגין יין או מים בחוץ חייב. שם בברייתא ומשמע הברייתא שנסוך מים זה יהא בחג וכן פירש"י ורבינו קיצר במובן:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ז
עיינ לעיל עין משפט א

עין משפט ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ג
עיינ לעיל עין משפט ג.ד.

עין משפט ז. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ח הי"א

וְהַפְּגוּל וְהַנוֹתֵר מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה לְכֹזֵית שׁ. וְכָל
הַפְּגוּלִים וְהַנוֹתְרִין מִצְטָרְפִין:

דף קט:

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א ה"ל

אֲבָל אִם חָסְרָה אַחַר קִבְלָהּ קֹדֶם זְרִיקָהּ. אֲפָלוּ אֲבָד
הַבֶּשֶׂר קֹדֶם זְרִיקַת הַדָּם אוֹ נִשְׂרַף. אִם נִשְׁתִּיר כְּזֵית מִן
הַבֶּשֶׂר אוֹ כְּזֵית מִן הָאֵימורִין זֹרֵק אֶת הַדָּם. וְאִם לֹא
אֵינוֹ זֹרֵק. וּבְעוֹלָה הִ אֲפָלוּ כִּחְצֵי זֵית מִן הַבֶּשֶׂר וְחֲצֵי זֵית
מִן הָאֵימורִין. מִפְּנֵי שְׂכָלָהּ לְאֲשִׁים:

ש. כסף משנה: ומ"ש והפגול והנותר מצטרפים זה עם זה לכזית. בפ"ד דמעילה (דף י"ז).
במשנה הפגול והנותר אין מצטרפין (זה עם זה) ובגמרא אמר רב יהודה אמר שמואל
ל"ש אלא לטומאת ידים דמדרבנן היא אבל לענין אכילה מצטרפין דתניא ר"א אומר לא
יאכל כי קדש הם כל שבקדש פסול בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו. ומ"ש וכל
הפגולין והנותרים מצטרפין. שם (דף ט"ו) במשנה כל הפגולים מצטרפין זה עם זה כל
הנותרים מצטרפין זה עם זה וכבר נתבאר בסמוך דלענין אכילה פגול ונותר מצטרפין זה
עם זה:

ת. כסף משנה: ומ"ש אבל אם חסרה אחר קבלה קודם זריקה אפי' אבד הבשר קודם זריקת
הדם או נשרף אם נשתיר כזית מן הבשר או כזית מן האימורים זורק את הדם ואם לאו אינו

עין משפט ג.ה. הרמב"ם הל' ו. מעשה הקרבנות פי"ט ה"ח

כָּל דָּבָר שֶׁחִיבִין עַל הָעֹלָתוֹ בַּחוּץ בֵּינוֹן שֶׁהֵעֵלָה מִמֶּנּוּ
כְּזֵית בַּחוּץ חֵיב. בֵּין שֶׁהֵעֵלָה בְּפָנִים תְּחִלָּה וְשִׁיר מִמֶּנּוּ
כְּזֵית וְהֵעֵלָהּ בַּחוּץ. בֵּין שֶׁהֵנִיחַ הַכֹּל בְּפָנִים וְלָקַח מִמֶּנּוּ
כְּזֵית וְהֵעֵלָהּ בַּחוּץ. אֲבָל אִם חָסַר אוֹתוֹ דָּבָר הִקְרַב כָּל
שֶׁהוּא בְּפָנִים וְהֵעֵלָה שְׂאֵרֵיתוֹ בַּחוּץ פָּטוּר:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' ביאת המקדש פי"ט ה"ד

כִּיצַד עַל הַקְטָרָה א. הַקְטִיר אֵיבָרִים אוֹ קֶמֶץ אוֹ לְבוֹנָה
עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶפְלוֹ הֶפֶךְ בְּאֵיבָרִים שְׁלֹא נִתְעַכְּלוּ וְקָרַב
שְׂרַפְתָּן חֵיב מִיתָה וְהוּא שֶׁהִקְטִיר כְּזֵית. וְכֵן אִם הִקְטִיר
קְטֹרֶת עַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב מִשִּׁיקְטִיר כְּזֵית חֵיב. אֲבָל
הַמִּקְטִיר קְטֹרֶת בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים בְּקֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים אֵינּוּ חֵיב
מִיתָה עָלֶיהָ עַד שִׁיקְטִיר מְלֵא חֲפָנָיו שְׁעוֹר הַמִּפְרָשׁ
בַּתּוֹרָה:

זורק. גם זה שם. ומ"ש ובעולה אפי' כחצי זית מן הבשר וחצי זית מן האימורים וכו'. בהקומץ
רבה (דף כ"ו) ובתוספתא דזבחים פ"ד והטעם פשוט משום דכולה להקטרה:

א. כסף משנה: כיצד על הקטרה וכו' אפילו הפך באיברים שלא נתעכלו בצינורא. בפרק שני
דשבועות (דף י"ז): אמר רב הונא זר שהפך בצינורא חייב מיתה וקאמר עלה בגמרא
ה"ד אי דלא הפיך לא מעכל להו פשיטא ואי דלא הפיך בהו נמי מעכלי מאי קא עביד לא
צריכא דאי לא הפיך בהו מיעכלי בתרתי שעי והשתא מיעכל בחד שעתא הא קמשמע לן
דכל קרובי עבודה עבודה היא: וכן אם הקטיר קטרת על מזבח הזהב וכו'. כן יש ללמוד קצת
מפרק השוחט ומעלה בחוץ (דף ק"ט): אהא דתנו רבנן המקטיר כזית בחוץ חייב חצי פרס
בפנים פטור וצריך עיון: